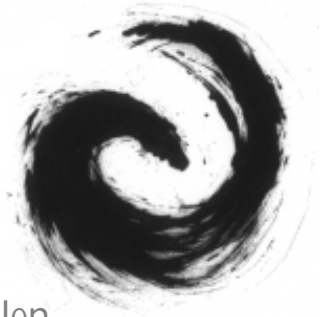

VidarNyt

Skolebladet for Vidar Skolen

Februar 2001 no° 4

Forside tegning af Frank Jensen, lærer i 1. klasse

Indhold

PARZIVAL i 11. klasse	4
Melodien der blev væk?	6
Folkedans i skolen	8
Teknologiundervisning	10
Den Fri Ungdomsuddannelse på Vidar Skolen	13
Beretning fra legestuen.	16
Kalender	17
Forældremøder i februar	17
Morgensange	17
Kammermusikaften	17
Fastelavnsfest	18
Beroligende at strikke?	18
Notitser	18
Klasselærer søges	18
Skøjter søges:	18
Bratsch sælges:	18
12. klasses årsopgaver	19
Notitser (fortsat)	20
2 Maleweekender på Vidarskolen i februar/marts:	20

PARZIVAL i 11. klasse

af Ulla Engelbrecht

Før jul havde II. kl. den "obligatoriske" Parzivalperiode. Her fortælles Wolfram von Eschenbachs middelalderepos om høviske riddere,

Kondviramur

Nu Parzival fandt ingen ro
og altes på sin færd tog.
Livet var han ikke værd,
end før han havde brugt sit sværd.

Med smerte han fra gården drøv,
og hesten frte tegler gav.
De kom til Belrapeira by,
hvor de nu søgte mad og ly.

Men først de skulle over bro,
der ikke kunne bære to.
Dog Parzival med frejdigt frem
og rædede snart til porten hen.

Ret foran port lå riddere død,
for dem var søvnen ikke sød.
I byen blev han lukket ind,
fordi han loved hjælp til sind.

Illustration fra
Parzival periode af
Mette Olivarius,
11. klasse

skønne møer og den unge, naive Parzival som drager ud i verden for at blive ridder ved kong Arthurs hof. Vi hører om hvordan han i sin enfold kommer til at gøre andre ondt og i første omgang ikke engang kommer til bevidsthed derom, hans kampe, tvivl og søgen efter gralen. Dette epos har, udover at være en god historie, en dybde og storhed idet det indeholder billeder på det unge menneskes udvikling til voksen, kærlighed mellem mand og kvinde, venskab, sort og hvid magi og en højere stræben.

Som lærer, der for første gang havde perioden, var det en spændende og berigende oplevelse, ikke mindst fordi klassen var livlig og engageret. Dette er også kommet til udtryk i mange af deres periodehæfter som er utrolig smukt udførte i såvel skrift, tegninger og indramninger af sider; to elever har endog skrevet hele deres tekst på vers. Her er 2 eksempler fra et par hæfter og en kommentar fra en elev (næste side).

Klara Brekke, 11. kl.

Da vi skulle til at have perioden om Parzival, var jeg spændt på, hvad et eventyr kunne indeholde, som man ville bruge en hel periode i II. klasse på. Jeg blev lidt skuffet i starten, da jeg ikke umiddelbart kunne se de lag den indeholdt. Men da vi kom i gang med fortolkningen, og efter at jeg havde tænkt lidt mere over den, virkede den lidt mere interessant for mig.

Jeg vil dog anbefale, at man bruger mere tid, også undervejs i perioden, på fortolkningen fordi det er vigtigt for forståelsen af et sådant, ikke helt ligetil, emne. Jeg synes stadig ikke, at jeg helt har forstået hvad historien indebærer af visdom eller relevans, men jeg begynder da at kunne genkende nogle af situationerne og følelserne der bliver beskrevet.

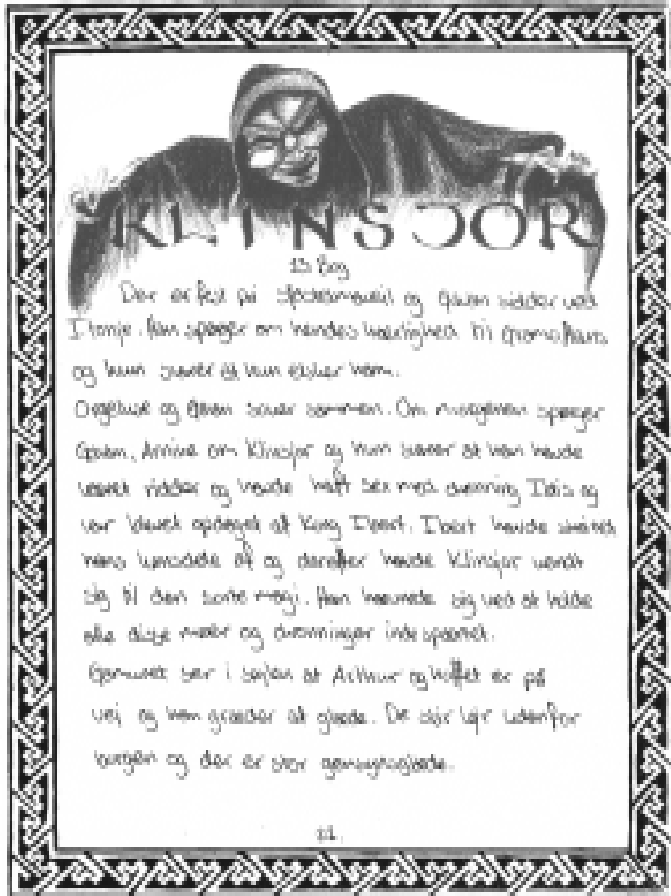

Illustration fra Parzival periode af Klara Brekke, 11. klasse

Melodien der blev væk?

af Henrik Prah

Jo mindre musikalske vi som voksne føler os, jo mere omgås vi med musikmaskiner som ustandselig fylder ethvert tomrum op med lyd, og som dermed uforvarende fortrænger en mængde muligheder for selvudfoldelse hos os selv og det lille barn. For lige så vel som musikken kan virke harmoniserende, kan den også virke disharmoniserende. Uanset hvad, vil musikken til stadighed gå lige lukt ind i organismen. Der er ikke nogle filtre til at holde den ude, i hvert fald ikke hos det lille barn. Når vi så begejstrede ser på den lille der helt og holdent er eet med den musik vi som voksne omgås, så er det jo netop et bevis for at barnet er i musikkens vold. Det kan simpelt hen ikke lade være med at følge musikkens bud. Derfor er det netop et kæmpe ansvar vi har, hvis vi ukritisk hælder alt mulig voksen/ungdomsmusik i hovedet på vore børn. Musikken vil under alle omstændigheder gå ind i deres organisme og virke på en måde vi ikke er herre over.

Vi kan naturligvis ikke forhindre at børn af i dag bliver konfronteret

med en eller anden form for musik som ligger langt fra deres udviklingstrin. Men vi kan arbejde bevidst på ikke at fremprovokere en afhængighed af lydmedier. Et af denne verdens mest oversete former for narkotika, er medieforbruget, i særdeleshed musik/lydforbruget. Langt de fleste mennesker i dag er dagligt omgivet af musikmaskiner, der i en uendelig strøm sender lyd ud i omgivelserne. Jacob Holt har i sin bog „Amerikanske billeder“, skildret en familie i slummen, hvor der uafbrudt kørte en transistorradio. Da han slukker for den midt om natten, vågner børnene op og græder jammerligt, indtil han tænder den igen. Det er et grelt eksempel, men det er i større eller mindre grad den form for afhængighed som langt de fleste moderne mennesker lider af i dag.

Det vi kender vores børn på, er vel bl.a. først og fremmest på lydene. De første lyde, det lille spæde åndedrag, hastige små ind- og udåndinger, små begejstrede hvin, mindre begejstrede vræl, de veltilfredse suttelyde til den lydløse søvn. Senere kommer der så en masse uarticulerede lyde, småsnakken/syngen, som stille og roligt udvikler sig til tale og sang. Vi ved,

at sangen er det bedste middel til at få det lille barn til at falde til ro. Sangen bliver direkte optaget i organismen og harmoniserer åndedrættet. Vuggesangens beroligende rytme kan få barnet til at sove, hvor imod voldsomme rytmer uundgåeligt får barnet til at bevæge sig.

Barnet vokser, og med det vokser også lydindtrykkene. Der tales og bevæges så meget, at larm også bliver en del af lydindtrykket. Vi kender vore børn på deres gang, den rytme der er karakteristisk for den enkelte, vi kender dem på deres smånynnen når de leger, vi ved instinktivt, hvordan de har det udelukkende på deres lyde. Den sang barnet udvikler helt uden hjælp fra den voksne er en slags urtidssang. Jo mindre barnet har været under påvirkning af voksenmusik, jo mere vil denne sang få lov til at vokse og følge sine helt egne regler. Denne sang kan sammenlignes med den slags sang lapperne i Lapland synger når de beskriver et landskab. Sangen hentes ud af omgivelserne, sangen lever i omgivelserne, og intuitivt skaber barnet sangen i nuet. Barnet ved at musikken er i tingene, planterne, dyrene og

menneskene, ja at de selv er et instrument. Det er den slags musik vi i skolen kalder for pentaton, musik i kvintstemning.

Nogle af de symptomer på en støjende hverdag med stort medieforbrug, vi som musiklærere støder på i undervisningen, er børn der har svært ved at lytte, børn der enten ikke kan synge rent, eller slet ikke tør åbne munden. Derudover ser vi mange børn med en meget dårlig rytmefølelse og en ringe koordinationen mellem lemmerne. Når verden er for anmassende, så lukker vi simpelt hen ørene for at overleve. Det er faktisk et sundhedstegn. Men det er svært at åbne disse lukkede øre igen. Når maskinen kan langt bedre, behøver vi ikke selv synge. Vi trykker på en knap, og ud kommer sangen. Det vil aldrig lykkes for os at synge, når nu knappen kan meget bedre. Det overdrevne medieforbrug fører også til fysisk passivitet. Igen trykker vi på knappen, og sidder imens og flader ud. Vi er ikke mere aktive i musikudfoldelsen, lige med undtagelse af den form for aktivitet der kommer til udtryk på bl.a. festivals, men her er den jo til gengæld så voldsom at den kan være dødelig.

Vi ved at musikken virker i vores organisme, vi ved dog ikke hvad den gør ved vore organer. Denne uvished er nok for mig til at fraråde alle de gængse påhit med båndoptagere med „børnebånd“, o.s.v.. Lad den ægte vare være centrum, din egen stemme, det instrument du ikke fik øvet nok på. Mens børnene er små og helt op til teenageårene kan det lade sig gøre at nøjes med de lyde vi selv skaber. I teenageårene vil medierne uundgåeligt blive en del af tilværelsen, men indtil da er der ingen grund til at belemre børn med den voksnes materielle mediemusikverden. Alternativt vil det voldsomme medieforbrug tvære de små og fine spire til en endnu uudtalt musikalitet ud.

Vores udgangspunkt som musikhædere er disse førnævnte forhold. Det er klart at vi skal være glade for meget små resultater. Når vi så i følge lærerplanen skal møde børnene hvor de er, i kvintstemning, den pentatone sang og fløjtespil, hente musikken ud af tingene omkring os, ja så er der naturligvis en del, der er stopfodret med medieverdenens idoler. Ikke for at sige noget ondt om dem, de kan være udmærkede, talentfulde og medrivende. Men der er bare så

meget overflade, og hvor bliver nysgerrigheden stillet her? Hvor kan vi gå på opdagelse i en spændende verden? Hvor kan vi undres? Der er ingen tvivl om at det ville være 100 gange lettere at være musikhæder, hvis vi bare skulle stikke en mikrofon i hånden på ungerne og tænde for strømmen. Så kunne vi velbehageligt svømme på de syntetiske glatte lydbølger. Men ville vi lære at lytte? Ville vi få en tro på, at vor krop er et fantastisk instrument? Ville vi nogensinde opleve, at hårdt viljesarbejde kan føre til at noget så vanskeligt som en violin kan komme til at lyde bare nogenlunde efter et års øvearbejde? Jeg tror det ikke! Vi ville måske nok kunne hygge os, men vi ville sidde tilbage med den samme fornemmelse af et eller andet uforløst og tomt, som når man lige har rejst sig fra en lidt for lang lørdag aften foran tv-skærmen.

Folkedans i skolen

af Christine Gyllenberg

På Vidar Skolen danser vi meget folkedans, både skandinavisk og international. Vi danser ved festlige lejligheder eller blot for at hygge os, men i 6. og 7. klasse har

børnene det på skemaet som en ugentlig time. Det er i de tidlige teenage-år, hvor krop og sjæl vokser så dramatisk, at folkedansens fine formmønstre og folkemusikkens medrivende rytmer kan styrke, glæde og belive de unge.

Der er givet os en stor skat af mange forskellige slags danse, som gennem alle tider har fængslet og begejstret mennesker.

Så langt tilbage vi kender menneskehedens historie har man danset. Først i rituelle sammenhænge. I kristendommens første tid udførte præsterne, med biskoppen i spidsen, kædedans foran alteret. I Danmark har kædedansen – eller langdansen – været danset siden middelalderen. Man dansede ved de folkelige årstider og gilder, hvortil også hørte processioner med sang, dans og trommespil. Man dansede ved jul, majstang, Skt. Hans bål, barselsdance samt begravelsesdance, stokkedanse og diverse håndværkerdance.

Fra den kollektive kædedans begyndte man i det 16. århundrede at danse pardanse, hvoraf den ældste er en polska-dans (ikke at forveksle med polka). I det 18.år-

hundrede blev menuetten den foretrukne dans. Menuet er en fransk almuedans, som siden blev adopteret af adelen. Siden vinder også kvadrilledanse indpas – 4 par overfor hinanden. Den af de fleste kendte Les Lanciers er en sådan dans; den amerikanske Square Dance ligeledes. Dansens art er således tæt knyttet til den kultur et folk besidder.

Uanset hvilken dans, har det altid været en stor og glædelig, fælles oplevelse at gå med i danse-kredsen. Det er en af de bedste måder at få løst op for alle sindsstemninger, så som lyst, glæde, høflighed og ydmyghed. Det er den rene rekreation! At møde det modsatte køn i en svingom med et øjekast og en håndkontakt er tillige af stor vigtighed for de unge mennesker. På vores skole har vi den glæde og erfaring at få lov til at opleve, hvordan de ydre og indre kvaliteter i de unge mennesker udvikles harmonisk gennem det internationale danserepertoire. En musikalsk skat, de aldrig glemmer.

Dette kan ikke erstattes af tidens herskende dansetyper, det være sig disco-, techno- eller breakdance, men disse nutidige, rytmiske

improvisationsformer kan måske bidrage til at forny og belive den gamle folkedans, så vi opnår et levende og endnu rigere danseliv. Den tunge folkedanseskultur med egnsdragter og alvorsfuld opvisning hører mere museerne til.

De to års folkedanseundervisning i 6. og 7. klasse afslutter vi her på stedet med en festdag, hvor de unge er klædt på i frit kreeret og farverige dragter, som vi efterhånden har fremstillet. Dertil kommer, at alle der kommer til festen naturligvis er meget velkomne til at tage del i dansen til sidst.

Hvor herligt at kunne mødes i så stor glæde og begejstring, hvor man kan samtale uden at ytre så meget som ét eneste ord.

Teknologiundervisning

af Connie Wagner

Det nye håndværk: Edb/IT

Man støder ofte i tale og skrift på udtalelser som "Computere for-dummer" (her fra Politiken, 28. september 2000). Og det kan da være helt rigtigt. MEN - det kan også være helt forkert.

I samme artikel står der: "Børn er

ikke følelsesmæssigt, socialt, moralsk eller intellektuelt forbedret til at blive konfronteret med de stressende logiske abstraktioner, computere kræver" (fra "Fools Gold - A Critical Look at Children and Computers" af den amerikanske interesseorganisation Alliance For Childhood).

Der er for mig ingen tvivl om, at man der har fat i noget meget vigtigt, som også forældre må tage hensyn til i deres børns hverdag. De intellektuelle kræfter, der er brug for, frigøres først i puberteten. Så har den fuldt vakte tankekraft og bedømmelsesevne også i skolen brug for at nære og beskæftige sig med opgaver, som skal løses med brug af fornuft og logik. Det forhold til omverdenen, som de unge bevidst og selvstændigt skal tilkæmpe sig, har brug for stadig kontakt med det praktiske liv og den moderne teknik. En Steiner-skole er en levende skole i stadig udvikling - en skole, der hele tiden skal skabes på ny. Derfor bruger eleverne i overskolen selvfølgelig også computere i undervisningen. Det spørgsmål, som underskoleelever oftest - ja næsten altid - stiller mig, når de kommer forbi den åbne dør ind til edb-lokalet og forventningsfuldt kigger ind, er "Hvilke spil har I på computerne?". Og - mit svar skuffer dem selvfølgelig

gelig. Computere, og ikke mindst internettet, er jo også skabt til nutidens zapperkultur, til underholdning - og lige så snart noget føles lidt kedeligt - kræver bevidst udholdenhed - zappes straks videre. Det er derfor heller ikke usædvanligt, at jeg skuffer 9. klasses elever, når de endelig får lov til at bruge edb-lokalet og begynder edb-timerne.

Som så mange andre ting kan edb bruges "til at fordumme" - til bevidstløshed. Eksempelvis ved at tilbringe timevis foran skærmen med computerspil, zappe rundt fra side til side på internettet eller chatte. Internettet kan, ligesom mobiltelefonen, bruges til at være "always on" - altid i kontakt med andre, og til altid at være kontrolleret af andre.

Vi skal lære eleverne at bruge mediet på mange andre områder og at kunne gennemskue det - ved bevidst arbejde. De skal forstå, hvordan en computer virker, og her kommer fysik- og matematikundervisningen selvfølgelig også ind. Vi skal give dem alsidige, basale færdigheder, så de nu - og senere - med deres sunde dømmekraft selv kan vurdere, hvilke fordele det har i forskellige sammenhænge og hvilke svagheder og ulemper, så de kan blive HERRE og

ikke SLAVE . På samme måde som de i 9. klasse lærer at bruge lomme-regneren i matematik, hvor de nu rutinemæssige regneoperationer, uden den, rent tidsmæssigt ville betyde, at man ikke kunne nå ret langt med de tankemæssigt komplicerede problemer, der i høj grad udvikler tænkningen.

Et konkret eksempel på et område, hvor man virkelig har brug for en sund dømmekraft, er internettet med dens anarkistiske struktur. Hvordan vurderer man kvaliteten af en hjemmeside, eksempelvis om et fagligt emne? Enhver kan lave sin egen hjemmeside, og præsentere "sin sandhed" flot og overbevisende.

Computeren er et praktisk værktøj - ny teknologi, og edb/IT er et håndværk, der på samme måde som de andre håndværk øver viljen i det fysiske arbejde dermed. Men det er også et intellektuelt værktøj - et værktøj for ånden, til eksempelvis at arbejde med matematisk komplicerede problemer. Computeren er også et middel til at bevidstgøre os om vores tænkning. De gamle spørgsmål som eksempelvis "hvad er tænkning?" og "hvordan fungerer hjernen?" kan man selvfølgelig arbejde med uden computere. Men med dem har man mulighed for at blive vækket, at

blive opmærksom på nye vinkler, at nå frem til større erkendelse. Eksempelvis ved spørgsmålene "fungerer vores hjerne ligesom en computer?" og "er der forskel på kunstig intelligens og menneskelige intelligens?" Og derved kan man faktisk nå frem til ikke at kunne forstå tænkning ud fra det rent fysiske - ud fra en deterministisk, materialistisk og reduktionistisk teori.

Pensum i overskolen

Edb/IT kan fx inddeles i f.eks.:

- at bearbejde og videregive egne data
- at opsøge og evt. bearbejde andres data.

En anden inddeling kan være:

- behandling af data
- informationsøgning
- kommunikation

Alle disse områder bliver der selvfølgelig arbejdet med i overskolen, både i edb-timerne og i de andre fag.

I 9. klasse øves 10-fingersystem/blindskrift og brug af tekstbehandling. Her sker samtidig en bevidstgørelse af de forskellige kvaliteter, der er i håndskrift og maskinskrift. I dansktimerne øves der også tit kalligrafi i 9. klasse. Selve sproget, herunder også stavefejl, bevidstgøres på ny ved brug af en compu-

ter. Og her er det let at rette alle fejl - så en opgave først godkendes, når den er fejlfri.

Det skal selvfølgelig også nævnes, at elevernes forhold til computere er ændret i løbet af de 8 år, der har været edb-undervisning på skolen. De fleste elever er nu fortrolig med den, har selv prøvet lidt tekstbehandling og kan gemme en fil. Men de ved som regel meget lidt om de mange muligheder/funktioner i tekstbehandling og skal lære en masse for at kunne udnytte mediets muligheder, f.eks. for senere let at kunne lave et periodehefte med et gennemført layout. I kemi skal man således kunne opstille data i skemaer og skrive kemiske formler og reaktionsskemaer.

Som noget forholdsvis nyt er det også aktuelt i 9. klasse at arbejde med informationsøgning på internettet, f.eks. til løsning af opgaver i forskellige fag. Og igen, selv om mange er fortrolig med internettet, så mangler de søgeteknik, for det er så svært at finde det, man har brug for og at undgå at drukne i informationer.

I 10. klasse har eleverne først en periode, hvor de lærer at bruge regneark.

I den efterfølgende periode i landmåling bruges regneark så til

behandling af de mange data, specielt de trigonometriske beregninger, hvor man skal beregne sig igennem et net på typisk 30-40 trekanter, firkanter, femkanter osv. Det er en opgave, som virkelig kræver logisk tænkning og overblik. Altså i høj grad udvikling af den teoretiske dømmekraft. Det er en opgave, som med en lommeregner vil tage meget længere tid, og samtidig ikke giver mulighed for vigtige korrektioner af resultaterne.

I slutningen af 10. klasse har eleverne en periode med enkel programmering. Tidligere har de lært om totalsystemet, og nu skal de bruge det for at forstå, hvordan computeren er opbygget. De lærer eksempelvis at lave programmer til matematiske beregninger, enkle spil, interviews og at lave grafik og lyd, der kan bruges som en lidt primitiv pauseskærm. Her oplever de også, hvor vigtigt det er at være helt bevidst i det, der laves. Den mindste trykfejl eller syntaksfejl gør, at programmet ikke fungerer.

I 11. klasse afsluttes edb-undervisningen. Der arbejdes igen med tekstbehandling, idet der nu arbejdes med at lave layout til større opgaver, eksempelvis opsætning af et hefte eller en bog i A5-format - med tekst på begge sider, billeder, automatisk side-

nummerering og indholdsfortegnelse etc., og som direkte kan printes ud og foldes.

Der arbejdes også videre med søgeteknik på internettet, ikke mindst med henblik på den kommende årsopgave.

Alt efter tiden har vi også arbejdet med forskellige styresystemer, forskellige filformater og oversættelse fra en type til en anden, integreret brug af forskellige programmer og brug af digitalkamera og billedbehandling.

Den Fri Ungdomsuddannelse på Vidar Skolen

af Ingrid Schächter

I gamle dage var det sådan, at når eleverne i 12. klasse gik over "stregen" på årets sidste skoledag, sent om aftenen efter højtidelige overrækkelser, taler, anretninger og samtaler, så var de sluppet ud i det fri, navlestrengen var klippet over. Vi kunne bare håbe på, at vingerne nu bar, og at de selv kunne finde vej videre i uddannelsessystemet og i livet som sådan. Sådan er det ikke mere. Nogle vil måske have lagt mærke til, at gamle elever nu meget ofte dukker op på skolen, ikke kun på festlige dage og ved musikcafeen, men nu

også på helt almindelige hverdage. Og det har de gjort siden 1998, hvor Vidar Skolen tog på sig at blive ansvarlig med rådgivning og administrativt arbejde inden for rammerne af den Fri Ungdomsuddannelse – et uddannelsesstilbud til unge, som fravælger studentereksamen og andre ungdomsuddannelser. Det særlige ved den er, at eleverne her selv kan sammensætte deres uddannelsesforløb og målet med det.

Vores skole har i dag to vejledere, Ove Frankel og undertegnede, som har til huse i længen ved siden af lokalerne til specialundervisning. Her kommer eleverne i FUU, når de har brug for at tale om deres uddannelse, justere deres plan, eller måske ændre deres målsætning. Og her følger vi med i elevernes færden, kontakter dem, hvis der er problemer, og så forsøger vi at holde os orienteret om uddannelsesmuligheder i ind- og udland.

Vi har i øjeblikket over 60 elever under uddannelse inden for vidt forskellige områder og mange forskellige steder, geografisk set. Højskolerne har mange gode tilbud, hvor der er mulighed for at prøve kræfter med fag, man vil fordybe sig i, og derfor har en del elever valgt et halvt eller et helt år på

en af landets højskoler. Det giver mulighed for at komme væk hjemmefra, men i trygge rammer. Enkelte højskoler har udlandsrejser som en del af programmet, og her bruges den første del af opholdet på forberedelse, den sidste bruges til selve rejsen. En af eleverne fra sidste års 12. klasse er i gang med at forberede en rejse til Ghana. Det foregår på Silkeborg højskole.

Der er også mulighed for at deltage i projekter under EU, som har stillet en base til rådighed med tilbud om aktuelle projekter i hele Europa. Den kan vi undersøge sammen med eleven på skærmen. Og så er der i øvrigt et utal af muligheder. Vi har netop sendt Maja til Australien, Kristian til Venezuela, begge på sprogkursus med tilknyttet praktik.

Uddannelsen varer mindst 2 år og højst 3 år. Den skal bestå af mindst 3 forskellige dele, hvis den varer 2 år, og 4 dele, hvis den varer 3 år. Elever over 18 år modtager SU og tilskud til betaling af undervisning.

En plan kan se sådan ud:

Vidar Skolen.	1 år
Krabbesholm højskole	1/2 år
IT-univers, pc-kørekort	6 uger

Studieskolen (forberedelse til sprogrejse)	12 uger
Torquay International School.	
Sprogstudium	1/2 år
Vesterbro HF-enkeltfag, forberedelse til studium	1/2 år

Planerne er i øvrigt vidt forskellige og ofte meget mere komplicerede end den ovenfor skitserede. Vores elever er nemlig yderst foretagssomme, og vi har i øjeblikket planer kørende, som består af op til 15 uddannelsesdele. Det giver tit anledning til kommentarer fra vores overordnede, Sekretariatet, gående ud på, om det virkelig kan være rigtigt, at vores elever arbejder f.eks. 50 timer om ugen. Vi kan kun svare, ja, det er rigtigt. I den skitserede plan er der kun eksempler på skoleforløb, men i FUU er der også mulighed for praktikkforløb, selvstændige projekter og foreningsarbejde.

Uddannelsen giver altså mulighed for at afprøve muligheder og forberede sig til den videre uddannelse, og mange af vores elever benytter FUU på denne måde. Men samtidig er selve tilrettelæggelsen af uddannelsesforløbet elevens ansvar for så vidt, at det er eleven, der skal formulere dens mål og de uddannelsesdele, der skal bære frem mod dette mål. Nogle elever har som mål at afklare, hvilken

uddannelse de skal arbejde videre med. For andre elever er det et mål at kvalificere sig til et studium, enten ved at tage HF-enkeltfag, tage på college, arbejde i praktik eller ved at udforme projekter til optagelse på f.eks. arkitektskolen. Det er en alvorlig ting at planlægge 2 eller 3 år frem i tiden, når man er 17 eller 18 år. Vi oplever da også, at planer ændres undervejs – ofte flere gange, hvilket er helt legitimt.

Loven om Den Fri Ungdomsuddannelse trådte i kraft i 1994 og har siden fået både ris og ros, men mest ros. Således har man inden for de erhvervsfaglige grunduddannelser ladet sig inspirere af FUU. Og fra udlandet har der også været stor interesse.

Oprindeligt var regeringens mål med FUU at sikre alle unge adgang til videre uddannelse, og i løbet af år 2000 er resultaterne så blevet evalueret af et uvildigt konsulentfirma, som i en rapport fra december konkluderer, at FUU rent faktisk fungerer som en adgangsbillet til uddannelsessystemet. Over halvdelen af de elever, som har afsluttet FUU, er nu i gang med videre uddannelse, mens 4 ud af 10 er kommet direkte ud på arbejdsmarkedet.

Med kun 2 år på bagen kan vi som vejledere på Vidar Skolen ikke levere noget overbevisende statistisk materiale. Men vores erfaring fra det lokale kontor på Brogårdsvej 61 er, at den nye uddannelse passer utrolig godt til vores elever. Den er et godt bindeled mellem skole og uddannelse/arbejdsliv. Og mange elever er trygge ved at have kontakt med en, som ikke forsøger at sende dem i en bestemt retning, men som de blot kan diskutere tingene med. Samtidig har vi erfaret, at vores elever er gode til at bruge uddannelses-tilbudene aktivt og seriøst.

Beretning fra legestuen

af Karin Jørgensen

Legestuen er opdelt i tre afdelinger: Børnehaveklassen, 1.-2. klasse og 3.-4. klasse. De fungerer som en pasningsordning for skolens mindste og er deres fristed i den sene del af hverdagen.

Børnehaveklassen møder ligesom resten af skolen kl. 8, men har sin egen dagsrytme. Om formiddagen har de både sangleg og forskellige aktiviteter samt årstidsfester, og en stor del af deres eftermiddag består af fri leg. Hver torsdag eftermiddag

har børnehaveklassen åbent for 1. og 2. klasse til spisning, dette hjælper til et bedre fællesskab på tværs af klasserne.

Når børnene i 1.-2. klasse får fri, bliver de modtaget af personalet, derefter er der fri leg. De kan sy, spille bold, tegne, spille brætspil, lege i klodserummet og eventyr-rummet eller gemme sig i hulerne i kælderen. I 1.-2. legestuen er der omkring kl.13:30 fællesspisning med et let måltid, såsom brød, hirsegrod, postej eller suppe. Efter spisning er der højtlesning eller mulighed for leg i gården. Om fredagen er der for nylig blevet indført båldag med tilhørende snobrød - hvis vejret tillader det. Denne mulighed udnytter børnene fuldt ud, hvilket forældrene også har opdaget, når deres børn kommer hjem med tøj, der lugter langt væk af røg. I kælderen i 1.-2. klasses legestue er værkstedet blevet sat i stand i juletiden. Der er blevet malet og indrettet med nye borde, og værkstedet vil snart blive taget i brug. Det er 2. klasse der får lov at indvie det nye værksted, så de kan få chancen inden de flytter legestue efter sommerferien.

I 3.-4. legestuen består hverdagen i

højere grad af aktiviteter end leg, f.eks. kommer håndarbejds læreren Lisa Høgh Nielsen hver onsdag og hjælper med sy- og madprojekter. Hver torsdag tager klasselærer Heidi Petersen og en legestuepædagog dem, der har lyst, med i den nærliggende skøjtehal.

Det har vist sig at være en succes, at børnene ikke medbringer deres eget legetøj, men bruger det, skolen tilbyder, da dette skaber bedre fælles leg.

I sommerferien har der været udskiftning af personale i alle 3 afdelinger af legestuen, men alle nye er faldet godt til, og vi har et tæt samarbejde. Vi møder hver dag kl. 11:30 og tilrettelægger dagen, så alt er klart, når børnene kommer. Vores mål er at skabe en hyggelig og hjemlig atmosfære, så børnene føler sig glade og tilfredse.

Kalender

Forældremøder i februar

- 6.2. kl.19.00 4.klasse.
- 6.2. kl.19.30 11.klasse
(elev/forældre).
- 19.2. kl. 19.30 8.klasse.
- 20.2. kl. 19.00 3.klasse.

Morgensange

Uge

Februar:

- 5 Det er hvidt herude.
- 6 Dagen er kort.
- 7 Vinterferie.
- 8 Lysets engel går med glans.
- 9 Vintergæk er brudt af mulden.

Marts:

- 10 Nord, syd øst, vest.
- 11 Det er i dag et vejr.
- 12 Når kommer våren vel?
- 13 Når forårssolen skinner.

Kammermusikaften

af Henrik Prahll

Så er det igen blevet tid for den årlige kammermusikaften på Vidar Skolen. Skolens 13 instrumental-lærere byder på et festfyrværkeri af små og store numre, indstudert i efteråret og her i vinter.

Onsdag aften d. 7/2 vil så et lille udvalg af skolens over 200 spillede elever sætte hinanden stævne for at fremføre små og store solistiske arbejder. Koncerten vil indeholde alt lige fra cello- violin- og klarinetensembler, til fagot- og tværføjte-duetter, m.m. Der er gratis adgang.

Fastelavnsfest

Lørdag, den 24. februar, kl. 10. holdes fastelavnsfest for eleverne på Vidar Skolen. Nærmere besked kommer ud senere...

Beroligende at strikke?

Leder du efter en ny hobby, som kan frigøre din kreativitet samt formindske stress? Så gør ligesom fire millioner amerikanere, der for første gang begyndte at strikke sidste år. I USA er strikning den seneste trend hos de 20-30 årige. Det er meget meditativt at strikke, siger psykoterapeut Catherine Hinard, som leder workshops og kurser i strikning og spiritualitet.

Det at gentage en bevægelse hele tiden virker beroligende og fokuserer vejrtrækningen. Mange unge erhvervsaktive savner at kunne give udtryk for kreativitet. Det kan de gennem strikningen, hvor man arbejder med hænderne, med farver og materialer, og resultatet ses med det samme.

Læs mere på

www.learnatoknit.com.

Kilde: Nyt Aspekt og New Age Journal

Notitser

Skøjter søges:

Har du/I nogle gamle skøjter til at ligge, som ikke bliver brugt, vil skolen gerne arve dem til brug i Skøjtehallen.

Bedes afleveret til Lars Kristensen. På forhånd tak.

Klasselærer søges:

Rudolf Steiner-Skolen i Vejlbj-Risskov søger en klasselærer til vores kommende 1. klasse i skoleåret 2001 - 2002.

Herudover søger vi en tysklærer til overskolen og mellemskolen, ligeledes til skoleåret 2001 - 2002.

Rudolf Steiner-Skolen i Vejlbj-Risskov

Skejbyvej 1

DK - 8240 Risskov

Tlf 8621 2722 Fax 8621 2474

E-mail: Steiner-vr@mail.tele.dk.

Bratsch sælges:

af mærket Karl Höfner, årgang 1983, størrelse 39½, med bue, formstøbt kasse og støtte, stemmegaffel, harpiks.

Pris ialt 5.000 kr.

Kjell Petersen, Bjørnsonsvej 85, 2500 Valby, tlf.36 30 16 91

12. klasses årsopgaver

Den 1. marts er det tid for 12. klasse at aflevere deres årsopgaver, og samme dag vil opgaverne blive fremvist klassevis for alle skolens elever. Også i år indgår der sceniske arbejder i nogle af opgaverne. Disse sceniske arbejder vil blive vist for eleverne torsdag 2. marts.

Men også alle skolens forældre kan naturligvis få adgang til at besigtige opgaver/sceniske arbejder, nemlig lørdag den 3. marts fra kl. 10.00 til ca. 15.00.

Oversigten over emnerne tager sig således ud:

- Andreas Henriksen: Psykisk syge
- Ann-Katrine Versterre: Den jødiske kultur
- Bo Semlov: Fremtidens teknologi - fremtidens menneske
- Daniel Rasmussen: Internettet
- Ida Marie Toft: Kunstens påvirkning
- Jakob Andreas Jensen: Skulptur
- Kasparr Hansen: Arkitektur
- Kasper Fleng Norup: Industrielt Design
- Kathrine Marie Hagerup: Tronhjem Klassisk Musik
- Louise Maria Dollerup: Livskvalitet
- Marcus Eske Fuchs: Rumforskning
- Martin Nebelong Henningsen: Tegnede Medier
- Rasmus Carlander: Medier
- Sebastian Skovsted: Arkitektur
- Seia Vaabensted: At skabe et billede om til et billede
- Solveig H. Andreassen: Zoneterapi og Kinesiologi
- Steffen Skovmand Levring: Den politiske udvikling i Europa
- Zoe Sys Vogelius: Kroppens Kunst

Notitser (fortsat)

2 Maleweekender på Vidarskolen i februar/marts:

Weekenden 17. - 18. Februar:

Mørke, lys og farve.

Udgangspunktet for kurset er mørket, inspireret af den temmelig velkendte danske vinter.

I mørket gløder farverne og andre spændende, ukendte stemninger kan opstå. Ved en fortætning og intensivering af farvekredsens mørkere nuancer, kan lyset få nyt liv som i et portræt af Rembrandt.

Weekenden 10. - 11. Marts:

Fra ord til billede.

Farver og digte er temaet for dette kursus. Et digt kan som bekendt høres; et godt digt kan heldigvis også smages, duftes, føles og opleves i farver.

Ud fra digtet vælger deltagerne forskellige farvestemninger, som fortættes til motiver, nonfigurativt eller figurativt.

Omend de samme opgaver stilles til hele holdet, behandles de typisk forskelligt i forhold til den større

eller mindre erfaring som deltagerne «medbringer». Således opstår ofte en spændende og varieret, levende stemning, hvor alle lærer af alle i en uhøjtidelig og dog seriøs arbejdsatmosfære.

Materialer: Akvarelfarver, kul (til sort/hvid-tegning) og pastelfarver. Kurserne henvender sig til såvel begyndere som viderekomne. Der arbejdes med en processuel oplevelse af maleriet, hvor motivet opstår ud fra en indre fornemmelse af farven. Overordnet har maleøvelserne til formål at vække slumrende følelser og fornemmelser for farvernes kvaliteter og væsen (se Rudolf Steiner: «Farvernes væsen», og Kandinsky: «Det åndelige i kunsten»).

Tidspunkt:

Lørdage kl. 10:00 - 17:00

Søndage kl. 10:00 - 13:00

Pris pr. weekend kr. 350.-, kr. 600.- for begge weekender. Prisen inkluderer materialer.

Kurserne afholdes på Vidar Skolen, Brogårdsvej 61, 2800 Gentofte (over smedjen).

Helst skriftlig tilmelding. Den sendes til:

Claus Dahl, Livjægergade 20,1tv, 2100 Østerbro. Tlf.: 35 42 49 95

SOS

Vi er to forældrepar, der søger værelser til vores døtre, der går i 11.klasse.

Helst i cykelafstand til Vidarskolen, og hos en familie, der har mulighed for at huse pigerne, så der er basis for at de kan trives i de sidste 1½ år indtil afslutning i 12. klasse.

Pigerne er rolige af gemyt og kan meget vel indgå i diverse „arbejdsfunktioner“ som f.eks: madlavning, rengøring, børnepasning - i det omfang skolehjemmearbejdet levner plads for dette.

Sunniva f. 9.3.84, elev 7 år på R.Steiner Skolen i Hjørring og 3 år på R.Steiner Skolen i Aalborg. (Eftersom der ikke var 11. og 12. klasse i nærheden blev springet til Vidarskolen august 2000.)

Trine f. 7.11.83, elev 5 år på R. Steiner Skolen i Vordingborg og fra 6. klasse på Vidarskolen.

Kan I hjælpe eller kender I nogen, der måske kan - så ring venligst til os snarest.

Venlig hilsen

Anne Jensen og Henrik Olsen, Præstø
tlf. 55 98 00 30 (ell. mobil: 24 40 94 16)
Ellinor og Ole Uggerby, Vrå
tlf. 98 83 70 83 (ell. mobil: 21 73 23 35)

Vidar Skolen

Rudolf Steiner Skolen i Gentofte

Brogårdsvej 61, 2820 Gentofte

Tlf.: 39 65 71 18, mellem kl. 8.30 og 11.30

Legestue, 1. og 2. kl., 39 65 38 54

Lærerværelset: 39 65 10 62

Legestue, 3. og 4. kl., 39 65 71 39

Skolebladets girokonto: 55 22 420

VidarNyt

Skolebladets redaktion:

Bjørn Schmidt, 8. klasselærer

Tlf.: 33 21 44 15

Claus Dahl, overskolelærer

Tlf.: 35 42 49 95

Claudia U. Wolters, tysklærer

Tlf.: 39 61 10 40

Martine Rohde, forældre i 5. klasse

Tlf.: 39 66 18 48

Michala Gylling, forældre i 2. klasse

Tlf.: 38 28 44 68

Layout: Jean-Paul Bardou, forældre i 2. klasse

Tlf.: 38 80 82 12

e-mail:

skoleblad@vidarskolen.dk

Deadline

Indlæg til næste nummer af VidarNyt skal være redaktionen i hænde senest den mandag den 19. februar 2001, kl. 12.00

Annoncering

Format og pris:

1/1 side: H = 15,8 cm x B = 12,0 cm

300 kr.

1/2 side: H = 7,7 cm x B = 12,5 cm

150 kr.

1/4 side: H = 7,7 cm x B = 6,0 cm

80 kr.

Annoncen afleveres/sendes til redaktionen som pæn, skarp fotokopi, reprojekopi eller på diskette.